

Strasbūrā, 15.12.2015.
COM(2015) 668 final

2015/0306 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par Eiropas ceļošanas dokumentu tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri
dalībvalstīs uzturas nelikumīgi**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

*Eiropas programmā migrācijas jomā*¹ Komisija izklāstīja virkni pasākumu un iniciatīvu, kuru mērķis ir nodrošināt strukturālus risinājumus migrācijas labākai pārvaldībai visos tās aspektos. Efektīva tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešana, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem Savienības dalībvalstī, ir būtisks elements visaptverošā pieejā, ar ko nodrošina ES migrācijas politikas pienācīgu funkcionēšanu, un sabiedrības uzticības saglabāšanā Savienības migrācijas sistēmai.

Nelikumīgu migrantu atgriešanas rādītāju uzlabošana rada iespēju uzņemt tos, kuriem patiešām nepieciešama aizsardzība, ko apliecina Savienības atjaunotie centieni aizsargāt tos, kam aizsardzība ir nepieciešama, tostarp īstenojot pārvietošanu un pārceļšanu. Efektīvi īstenota un uzticama atgriešanas politika ir cieši saistīta ar atklātāku migrācijas politiku.

Tomēr ES nelikumīgo migrantu atgriešanas sistēma nav pietiekami efektīva. Piemēram, 2014. gadā no kopējā atgriešanas lēmumu skaita, ko dalībvalstis izdevušas, tika izpildīti tikai nepilni 40 %. Komisija 2015. gada 9. septembrī publiskoja *ES Rīcības plānu par atgriešanu*² nolūkā novērst problēmas cēloņus, tostarp nosakot veidus, kā veicināt to, ka tiek pieņemts standarta ceļošanas dokuments trešo valstu valstspiederīgo izraidīšanas vajadzībām.

Viens no galvenajiem šķēršļiem, kas kavē sekmīgu atgriešanu, ir tas, ka nav derīga ceļošanas dokumenta, ko būtu izsniegusi atgriežamās personas galamērķa valsts. Patlaban dalībvalstis var izdot aizstājēju dokumentu³ tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri uzturas nelikumīgi un kuriem nav derīga ceļošanas dokumenta. Ar Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikumu izveidots standarta ceļošanas dokuments trešo valstu pilsoņu izraidīšanas vajadzībām⁴. Tomēr trešās valstīs šis dokuments ne vienmēr tiek atzīts, tostarp neapmierinošu aizsardzības elementu un standartu dēļ.

Nepieciešamība atrisināt šo jautājumu tika apstiprināta ar Padomes 2015. gada 8. oktobra secinājumiem, ar kuriem dalībvalstis ir apņēmušās atgriešanas darbībās biežāk izmantot standarta ceļošanas dokumentu. Šī nepieciešamība vēl vairāk tiek uzsvērta Eiropadomes 2015. gada 15. oktobra secinājumos.

Šā priekšlikuma mērķis ir izveidot speciālu Eiropas ceļošanas dokumentu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuriem piemēro lēmumu par atgriešanu, kas paredz vienotu formātu un pilnveidotus tehniskos un aizsardzības elementus, lai nodrošinātu plašāku tā pieņemšanu trešās valstīs un palielinātu šāda dokumenta izmantojamību atpakaļuzņemšanas nolūkā. Tā izmantošana būtu jāveicina Eiropas Savienības un divpusējos atpakaļuzņemšanas vai citos nolīgumos.

¹ COM (2015) 240 *final*.

² COM (2015) 453 *final*.

³ OV C 274, 19.9.1996., 18. lpp.

⁴ Ir jāņem vērā, ka jēdzienu “ceļošanas atļauja” (*laissez-passer*) parasti izmanto, lai apzīmētu aizstājēju ceļošanas dokumentu izraidīšanas vajadzībām; tomēr šajā kontekstā minēto terminu nav ieteicams izmantot, jo to var sajaukt ar ceļošanas atļauju, ko izdod Eiropas Savienība, pamatojoties uz Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1417/2013, ar ko nosaka formu ceļošanas atļaujām, kuras izdod Eiropas Savienība (OJ L 353, 28.12.2013, p. 26).

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šā priekšlikuma pamatā ir *ES Rīcības plānā par atgriešanu* paustais paziņojums izskatīt veidus, kā palielināt ES ceļošanas atļaujas atzīšanu trešās valstīs. Ar Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai būtu jāsekmē to mērķu sasniegšana, kas nosprausti *Programmā migrācijas jomā*, proti, stiprināt ES sistēmu nelikumīgo migrantu atgriešanai, jo īpaši to, kuriem nav derīgu ceļošanas dokumentu, un uzlabot atgriešanas rādītājus, nodrošinot, ka trešās valstis pilda to starptautiskās saistības pieņemt atpakaļ pašu valstspiederīgos, kuri nelikumīgi uzturas Eiropā.

Priekšlikums par Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai ir saskaņā ar un pamatojas uz Atgriešanas direktīvas noteikumiem, ar ko nosaka kopējus standartus un procedūras attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi⁵.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Ar LESD 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu Eiropas Parlaments un Padome tiek pilnvaroti paredzēt pasākumus saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nelikumīgas migrācijas un nelikumīgas uzturēšanās jomā, tostarp par personu, kuras dalībvalstī uzturas nelikumīgi, izraidīšanu un atgriešanu. Tādēļ šis pants ir piemērots juridiskais pamats tam, lai izveidotu Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai.

- **Valstu atšķirīgās nostājas**

Attiecībā uz valstu atšķirīgajām nostājām šajā priekšlikumā tiek izmantots līdzīgs režīms tam, kas noteikts Atgriešanas direktīvā.

Saskaņā ar Līgumiem pievienotā 22. protokola par Dānijas nostāju 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, Dānija izlemj, vai tā ieviesīs savos tiesību aktos šo priekšlikumu, kas pilnveido Šengenas *acquis*.

Attiecībā uz Apvienoto Karalisti un Īriju Atgriešanas direktīvai ir hibrīda raksturs, kā atspoguļots 26. un 27. apsvērumā. No tā izriet, ka gan Līgumiem pievienotais 19. protokols par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, gan Līgumiem pievienotais 21. protokols par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu attiecas uz šo priekšlikumu. Saskaņā ar otro minēto (ar Šengenu nesaistīto) protokolu Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tām nav saistoša un nav jāpiemēro. Tomēr tās var paziņot Padomei, ka tās vēlas piedalīties šā instrumenta pieņemšanā un piemērošanā.

Pamatojoties uz attiecīgajiem nolīgumiem, ar ko Islande, Norvēģija, Šveice un Lihtenšteina pievienojas Šengenas *acquis* īstenošanai, piemērošanai un pilnveidei, tām šī ierosinātā regula ir saistoša.

- **Subsidiaritāte**

Rīkojoties atsevišķi, dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt šā priekšlikuma mērķi, proti, izveidot Eiropas ceļošanas dokumentu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai ar pilnveidotiem aizsardzības elementiem nolūkā uzlabot šā dokumenta atzīšanu trešās valstīs.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

Tas ir tādēļ, ka līdzpastāvot dažādiem ceļošanas dokumentiem personu atgriešanai, kuriem ir atšķirīgi formāti, standarti un aizsardzības elementi, tiktu kavēta šādu ceļošanas dokumentu atzīšana ES atpakaļuzņemšanas nolīgumos ar trešām valstīm un negatīvi ietekmēta efektīva to trešo valstu valstspiederīgo atgriešana un atpakaļuzņemšana, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi. Tādējādi šā priekšlikuma mērķis ir labāk sasniedzams Eiropas Savienības līmenī.

- **Proporcionalitāte**

Tā kā ar ierosināto regulu saskaņo Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai formātu un tehniskās specifikācijas un ar to negroza atgriešanas kopējos standartus un noteikumus, kas izveidoti saskaņā ar Atgriešanas direktīvu, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti vienīgi tādi pasākumi, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

Turklāt, tā kā saistībā ar vienotas formas veidlapu vīzas uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izsniedz personām, kurām ir tādi ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izdod minēto veidlapu⁶, atbilstoši un uzticami aizsardzības elementi jau ir noteikti, šos elementus⁷ piemēro Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai. Tas dalībvalstīm ļauj izvairīties no papildu izmaksām.

- **Instrumenta izvēle**

Lai izveidotu vienotus un saskaņotus elementus, nodrošinātu jēdzienu skaidrību un Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai tiešo piemērojamību, ir lietderīgi pieņemt šo tiesību aktu kā regulu. Vajadzības gadījumā Komisija būtu jāpilnvaro, izmantojot deleģētos aktus, pieņemt nepieciešamos tehniskos pielāgojumus attiecībā uz Eiropas ceļošanas dokumenta formātu.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ex-post izvērtējumi/spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Ņemot vērā Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikuma par standarta ceļošanas dokumenta pieņemšanu trešo valstu pilsoņu izraidīšanas vajadzībām nesaistošo raksturu, tas netika izvērtēts. Tomēr regulāras apspriedes ar pārstāvjiem no dalībvalstīm un trešām valstīm apliecina, ka pašreizējais instruments ir nepietiekams, lai nodrošinātu nepieciešamos aizsardzības standartus to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai un atpakaļuzņemšanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi.

Regulārās apspriedēs ar dalībvalstu ekspertiem nav radušies jautājumi par aizsardzības elementiem, kas piemērojami vienotas formas veidlapai vīzas uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izsniedz personām, kurām ir tādi ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izdod minēto veidlapu. Tādēļ ir lietderīgi Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai piemērot tādus pašus aizsardzības elementus.

⁶ Padomes 2002. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 333/2002 par vienotas formas veidlapām vīzu uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izdevušas personām, kurām ir ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izsniedz šo veidlapu (OV L 53, 23.2.2002., 4. lpp.)

⁷ Komisijas 2010. gada 27. janvāra Lēmums C(2010) 319, ar ko aizstāj Komisijas 1996. gada 7. februāra Lēmumu C(1996) 352, ar ko nosaka turpmākās tehniskās specifikācijas vienotai vīzu formai (Lēmuma C(1996) 352 konsolidētā versija un grozošais 2000. gada 28. decembra Lēmums C(2000) 4332, 2002. gada 3. jūnija Lēmums C(2002) 2002 un 2009. gada 20. maija Lēmums C(2009) 3769) (šā lēmuma pielikums ir klasificēts *EU SECRET*).

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās ar dalībvalstu ekspertiem notika atgriešanās un atpakaļuzņemšanas sanāksmēs un dialogos. Tāpat apspriešanās ar dalībvalstīm notika Eiropas migrācijas tīkla (EMT) *ad hoc* aptaujas ietvaros, ko uzsāka 2011. gada 14. oktobrī⁸. No iegūtās informācijas secināja, ka trešo valstu iestādes reti pieņem standarta ceļošanas dokumentu trešo valstu pilsoņu izraidīšanas vajadzībām, tostarp tāpēc, ka tam ir zemi aizsardzības standarti.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Šis priekšlikums balstās uz viedokļiem, ko pauda dalībvalstu eksperti, ar kuriem notikusi apspriešanās atgriešanas un atpakaļuzņemšanas sanāksmēs un dialogos, kā arī EMT aptaujas ietvaros, kā paskaidrots iepriekš.

- **Ietekmes novērtējums**

Nemot vērā to, ka ir nepieciešams steidzami rīkoties, lai uzlabotu atgriešanas lēmumu izpildi un atpakaļuzņemšanas rādītājus, tostarp attiecībā uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri uzturas nelikumīgi un kuriem nav derīga ceļošanas dokumenta, ietekmes novērtējums netika veikts.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai ieviešana samazinātu administratīvo un birokrātisko slogu dalībvalstu un trešo valstu pārvaldes iestādēm, tostarp konsulāro pakalpojumu sniedzējiem, un būtu jāsaīsina administratīvās procedūras, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu trešo valstu valstspiederīgo, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, atgriešanu un atpakaļuzņemšanu.

Turklāt, piemērojot Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai pilnveidotos aizsardzības elementus, kas jau ir piemērojami vienotas formas veidlapai vīzas uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izsniedz personām, kurām ir tādi ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izdod minēto veidlapu, dalībvalstīm netiktu radītas papildu administratīvās un finanšu izmaksas.

- **Pamattiesības**

Šajā priekšlikumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši Hartas 19. pantā paredzētā aizsardzība pārvietošanas, izraidīšanas vai izdošanas gadījumā.

Šis priekšlikums tikai nosaka Eiropas ceļošanas dokumenta tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, formātu un tehniskās specifikācijas, tādēļ tam nav būtiskas ietekmes uz trešo valstu valstspiederīgo pamattiesībām.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums neietekmē ES budžetu.

Tā kā ierosinātais Eiropas ceļošanas dokuments personu atgriešanai ir paredzēts tikai vienreizējai lietošanai un vienošanās par tehniskajām specifikācijām un aizsardzības

⁸ Šīs *ad hoc* aptaujas rezultāti pieejami tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/ad-hoc-queries/return/254_emn_ad-hoc_query_eu_laissez-passer_24august2010_wider_dissemination_en.pdf.

elementiem jau ir panākta saistībā ar vienotas formas veidlapām vīzu uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izdevušas personām, kurām ir ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izsniedz šo veidlapu, dalībvalstīm radītās papildu izmaksas, kas izriet no šāda dokumenta izgatavošanas un izsniegšanas, ir nenozīmīgas salīdzinājumā ar *status quo*.

5. CITI JAUTĀJUMI

• Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Eiropas ceļošanas dokumenta lietderība un efektivitāte būtu jānovērtē, ņemot vērā izvērtējumu par ES atpakaļuzņemšanas nolīgumiem ar trešām valstīm.

• Konkrēto priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums

Priekšlikuma mērķis ir saskaņot Eiropas ceļošanas dokumenta tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, formātu un tehniskās specifikācijas, lai nodrošinātu augstākus tehniskos un aizsardzības standartus, jo īpaši attiecībā uz drošības pasākumiem pret dokumentu viltošanu un falsifikāciju. Tas atvieglotu šā dokumenta atzīšanu trešās valstīs atgriešanas un atpakaļuzņemšanas nolūkā, jo īpaši atpakaļuzņemšanas nolīgumu vai citu vienošanās ar trešām valstīm ietvaros, kā arī pamatojoties uz sadarbību atgriešanas jomā ar trešām valstīm, uz kurām neattiecas oficiāli nolīgumi.

Eiropas ceļošanas dokuments personu atgriešanai palīdzētu trešo valstu iestādēm palielināt pielāgojamību un samazināt kompetento iestāžu administratīvo slogu. Tādējādi Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai izmaksas būtu ierobežotas līdz minimumam. Paātrinot atgriešanas administratīvo procedūru, varētu saīsināt atgriežamo personu, kuras gaida izraidīšanu, aizturēšanas periodu.

Dalībvalstis varētu apsvērt iespēju izsniegt Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai, ja dokuments, kas nav derīgs vai vairs nav derīgs ceļošanai, vai sertifikāts, vai šo dokumentu kopijas, apliecina trešo valstu valstspiederīgo, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi un uz kuriem attiecas atgriešanas lēmums, valstspiederību (piemēram, pase, personas apliecība, trešo valstu ceļošanas dokuments, kuru derīguma termiņš ir beidzies, militārā vai jūrmniecības personas apliecība, autovadītāja apliecība, valstspiederības, dzimšanas, laulības vai cita civilreģistra izsniegta apliecība, identifikācijas informācija no Vīzu informācijas sistēmas). Turklāt dalībvalstis varētu apsvērt iespēju izsniegt Eiropas ceļošanas dokumentu gadījumā, kad trešās valsts valstspiederīgais, kura valstspiederību ir apstiprinājušas trešās valsts kompetentās iestādes, saprātīgā termiņā nav saņēmis derīgu ceļošanas dokumentu.

1. pants: paredz priekšlikuma būtību, proti, noteikt Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai formātu un tehniskās specifikācijas.

2. pants: sniedz svarīgāko terminu definīcijas.

3. pants: paredz Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai formātu, saturu, valodu un derīgumu pilnvaro Komisiju grozīt dokumenta formātu, izmantojot deleģētos aktus.

4. pants: paredz Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai tehniskās specifikācijas un aizsardzības elementus, kas ir tie paši, kuri ir noteikti saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 333/2002 2. pantu; sabiedriskās drošības apsvērumu dēļ tie netiek publiskoti.

5. pants: paredz noteikumus par izsniegšanas maksām saistībā ar Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai, kuru trešo valstu pilsoņi saņem bez maksas.

6. pants: paredz noteikumus Komisijas deleģēto pilnvaru īstenošanai saskaņā ar LESD 290. pantu.

7. pants: paredz, ka pašreiz spēkā esošais Padomes ieteikums par standarta ceļošanas dokumenta pieņemšanu trešo valstu pilsoņu izraidīšanas vajadzībām tiek atcelts un aizstāts.

8. pants: paredz regulas stāšanās spēkā un ģeogrāfiskās piemērošanas noteikumus.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par Eiropas ceļošanas dokumentu tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri
dalībvalstīs uzturas nelikumīgi**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Pilnībā ievērojot pamattiesības, jo īpaši *neizraidīšanas* principu, un saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK⁹ noteikumiem, tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešana, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstīs, ir būtisks elements visaptverošos centienos nodrošināt Savienības migrācijas politikas uzticamību un pienācīgu funkcionēšanu, kā arī mazināt un novērst nelikumīgu migrāciju.
- (2) Dalībvalstu iestādes saskaras ar grūtībām, kas saistītas ar to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuri uzturas nelikumīgi un kuriem nav derīgu ceļošanas dokumentu.
- (3) Lai uzlabotu atgriešanas rādītājus, kas pašlaik nav apmierinoši, ir būtiski uzlabot sadarbību atgriešanas un atpakaļuzņemšanas jomā ar trešo valstu valstspiederīgo, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, galvenajām izcelsmes un tranzīta valstīm.
- (4) Trešo valstu iestādes ne vienmēr pieņem pašreiz spēkā esošo standarta ceļošanas dokumentu trešo valstu pilsoņu izraidīšanas vajadzībām, kas izveidots ar Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikumu¹⁰, cita starpā pamatojot to ar nepietiekamiem aizsardzības standartiem.
- (5) Tādējādi ir nepieciešams veicināt to, lai trešās valstis atzītu uzlabotu Eiropas ceļošanas atļauju (*laissez-passer*) atgriešanai kā atsauces dokumentu atgriešanas vajadzībām.
- (6) Būtu jāizveido drošāks Eiropas ceļošanas dokuments trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, lai veicinātu trešo valstu valstspiederīgo, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, atgriešanu un atpakaļuzņemšanu. Dokumenta pilnveidotajiem aizsardzības elementiem būtu jāveicina tā atzīšana trešās valstīs. Šim dokumentam būtu jāpalīdz

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

¹⁰ Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikums par standarta ceļošanas dokumenta pieņemšanu trešo valstu pilsoņu izraidīšanas vajadzībām (OV C 274, 19.9.1996., 18. lpp.).

īstenot atgriešanu atpakaļuzņemšanas nolīgumu vai citu vienošanās ar trešām valstīm ietvaros, kā arī pamatojoties uz sadarbību atgriešanas jomā ar trešām valstīm, uz kurām neattiecas oficiāli nolīgumi.

- (7) Atpakaļuzņemšanas nolīgumos, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm, būtu jānosaka Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai atzīšana. Dalībvalstīm būtu jānosaka Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai atzīšana divpusējos nolīgumos un citās vienošanās ar trešām valstīm, kā arī pamatojoties uz sadarbību atgriešanas jomā ar trešām valstīm, uz kurām neattiecas oficiāli nolīgumi.
- (8) Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai būtu jāpalīdz mazināt dalībvalstu un trešo valstu pārvaldes iestāžu, tostarp konsulāro pakalpojumu sniedzēju administratīvais un birokrātiskais slogs, un tam būtu jāsaīsina administratīvās procedūras, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu trešo valstu valstspiederīgo, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, atgriešanu un atpakaļuzņemšanu.
- (9) Ar šo regulu būtu tikai jāsaskaņo Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai formāts, bet ne šāda dokumenta izsniegšanas noteikumi.
- (10) Apstākļi, kādos dalībvalstīm būtu jāapsver Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai izsniegšana, ietver gadījumus, kad dokuments, kas nav derīgs vai vairs nav derīgs ceļošanai, vai civilreģistra sertifikāts, cits oficiāls dokuments vai attiecīgās kopijas apliecina trešo valstu valstspiederīgo, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi un uz kuriem attiecas atgriešanas lēmums, valstspiederību. Šādu dokumentu piemēri ir pase, personas apliecība, trešo valstu ceļošanas dokuments, kuru derīguma termiņš ir beidzies, militārā vai jūrmniecības personas apliecība, autovadītāja apliecība, valstspiederības, dzimšanas, laulības apliecība, izraksts no Vīzu informācijas sistēmas. Dalībvalstis varētu arī apsvērt iespēju izsniegt šādu dokumentu gadījumā, kad trešās valsts valstspiederīgais, kura valstspiederību ir apstiprinājušas trešās valsts kompetentās iestādes, saprātīgā termiņā nav saņēmis derīgu ceļošanas dokumentu.
- (11) Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai saturs, formāts un tehniskās specifikācijas būtu jāsaaskaņo, lai nodrošinātu augstus tehniskos un aizsardzības standartus, jo īpaši attiecībā uz drošības pasākumiem pret dokumentu viltošanu un falsifikāciju. Dokumentā būtu jāiestrādā atpazīstami un saskaņoti aizsardzības elementi. Augsti tehniskie un aizsardzības standarti jau pastāv un tie ir noteikti saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 333/2002¹¹ 2. pantu, kas tādējādi jāpiemēro Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai.
- (12) Nolūkā grozīt un papildināt Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai atsevišķus nebūtiskus elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī.
- (13) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

¹¹ Padomes 2002. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 333/2002 par vienotas formas veidlapām vīzu uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izdevušas personām, kurām ir ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izsniedz šo veidlapu (OV L 53, 23.2.2002., 4. lpp.)

- (14) Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko īsteno saskaņā ar šo regulu, kompetentās iestādes šīs regulas nolūkiem savus pienākumus izpilda saskaņā ar valstu normatīvajiem aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu 95/46/EK¹².
- (15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Ņemot vērā, ka šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006¹³ – ir Šengenas *acquis* pilnveidošana, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo lēmumu ieviešīs savos tiesību aktos.
- (16) Šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotās Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK¹⁴; tādējādi Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, kā arī šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro. Turklāt saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 3. un 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (17) Šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK¹⁵; tādējādi Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 3. un 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (18) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹⁶ ir Šengenas *acquis* noteikumu, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK¹⁷ 1. pantā, pilnveidošana.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.)

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marts Regula (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.).

¹⁴ Padomes 2000. gada 29. maija Lēmums 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

¹⁵ Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmums 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

¹⁶ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

¹⁷ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

- (19) Attiecībā uz Šveici šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK¹⁸ 3. pantu, saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹⁹.
- (20) Attiecībā uz Lihtenšteinu šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES²⁰ 3. pantu, saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā²¹.
- (21) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet plānotās rīcības iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (22) Nolūkā izveidot vienādus nosacījumus un nodrošināt jēdzienu skaidrību, ir lietderīgi pieņemt šo tiesību aktu kā regulu.
- (23) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši Hartas 19. pantā paredzētā aizsardzība pārvietošanas, izraidīšanas vai izdošanas gadījumā.
- (24) Ar šo regulu būtu jāatceļ un jāaizstāj Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikums,
- IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu tiek izveidots Eiropas ceļošanas dokumenta trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai formāts un tehniskās specifikācijas.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

¹⁸ OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.

¹⁹ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

²⁰ OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.

²¹ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

- (1) “trešās valsts valstspiederīgais” ir trešās valsts valstspiederīgais, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 115/2008²² 3. panta 1) punktā;
- (2) “atgriešana” ir atgriešana, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 3) punktā;
- (3) “atgriešanas lēmums” ir atgriešanas lēmums, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 4) punktā.

3. pants

Eiropas ceļošanas dokuments personu atgriešanai

1. Eiropas ceļošanas dokuments personu atgriešanai atbilst pielikumā noteiktajam modelim. Par trešās valsts valstspiederīgo tajā ietver šādu informāciju:
 - (a) vārds, uzvārds, dzimšanas datums, dzimums, valstspiederība, īpašas pazīmes un, ja ir zināms, adrese trešā valstī, uz kuru trešās valsts valstspiederīgais tiek atgriezts;
 - (b) fotoattēls;
 - (c) izdevējietāde, izdošanas datums un derīguma termiņš.
2. Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai sagatavo tās dalībvalsts oficiālajā(-s) valodā(-s), kura izsniedz atgriešanas lēmumu, vajadzības gadījumā to iztulko angļu vai franču valodā.
3. Dokuments ir derīgs vienam braucienam uz atgriešanas trešo valsti.
4. Vajadzības gadījumā Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai var pievienot trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai nepieciešamos papildu dokumentus.
5. Saskaņā ar 6.pantu Komisijai piešķir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, lai tā varētu grozīt Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai formātu.

4. pants

Tehniskās specifikācijas

1. Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai piemēro saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 333/2002 2. pantu noteiktos aizsardzības elementus un tehniskās specifikācijas.
2. Dalībvalstis nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai paraugu, kas sagatavots saskaņā ar šo regulu.

5. pants

Izsniegšanas maksas

Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai izsniedz bez maksas trešo valstu pilsoņiem.

6. pants

Deleģēšanas īstenošana

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas minēti 3. panta 5. punktā, Komisijai piešķir uz nenoteiktu laikposmu, sākot no [*regulas spēkā stāšanās diena*].
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 5. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 3. panta 5. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

7. pants

Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikuma atcelšana un aizstāšana

Ar šo regulu atceļ un aizstāj Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikumu par standarta ceļošanas dokumenta pieņemšanu trešo valstu pilsoņu izraidīšanas vajadzībām.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā [...] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.
Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*